

SỐ 132 (A)

PHẬT NÓI KINH BỐ THÍ ĐỒ ĂN ĐẠT ĐƯỢC NĂM PHƯỚC BÁO

*Hán dịch: Mật tên người dịch, phụ vào dịch phẩm đời
Đông Tấn.*

Nghe như vậy:

Một thời Đức Phật du hóa ở vườn Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Nên biết rằng ăn uống phải chừng mực, thọ dụng là để giữ gìn sức khỏe mà thôi.

Đức Phật dạy:

–Người nào đem thức ăn bố thí cho người khác thì có năm phước đức làm cho người ấy đạt được đạo pháp. Người trí thông hiểu lẽ doanh hư, tâm ý luôn rộng mở thì đạt được năm phước. Thế nào là năm?

1. Bố thí mạng sống.
2. Bố thí nhan sắc.
3. Bố thí sức lực.
4. Bố thí sự an ổn.
5. Bố thí sự biện luận.

Thế nào là bố thí mạng sống?

Khi con người không được ăn uống, dung mạo tiêu tụy, không thể

tươi tỉnh, chẳng qua bảy ngày phải chết. Thế nên người trí cho họ ăn. Cho họ ăn là cho họ mạng sống. Người cho mạng sống thì đời đời được trường thọ, được sinh lên cõi trời hay cõi người, sống lâu không chết yểu, không bị thương tổn, tự nhiên được phước báo tài sản giàu có vô lượng. Đó là bố thí mạng sống.

Thế nào là bố thí nhan sắc?

Khi con người không được ăn uống, nhan sắc tiêu tụy không thể tươi tỉnh. Do vậy người trí cho họ ăn. Sự cho ăn ấy là cho họ nhan sắc. Người cho nhan sắc thì đời đời đẹp đẽ, được sinh nơi cõi trời hay cõi người thì nhan sắc luôn hồng hào như hoa, người khác thấy liền vui mừng, bày tỏ sự cung kính. Đó là bố thí nhan sắc.

Thế nào là bố thí sức lực?

Khi con người không được ăn uống, thân thể gầy yếu, ý chí nhu nhược, không thể làm được gì. Do vậy người trí cho họ ăn. Sự cho ăn ấy là cho họ sức lực. Người cho sức lực thì đời đời luôn được khỏe mạnh, sinh vào cõi trời hay cõi người luôn có sức lực hơn hết, ra vào, đi hay ở sức lực không hề hao tổn. Đó là bố thí sức lực.

Thế nào là bố thí sự an ổn?

Khi con người không được ăn uống thì tâm buồn bã, thân khôn đoán, ngồi đứng không ổn định, không thể tự yên. Thế nên người trí cho họ ăn, sự cho ăn ấy là cho họ sự yên ổn. Người cho sự yên ổn thì đời đời được yên ổn, sinh vào cõi trời, cõi người không hề gặp các tai nạn. Người ấy đi đến đâu, thường gặp các bậc hiền lương, tài sản giàu có vô lượng, không bị chết yểu hay bị thương tật. Đó là bố thí sự yên ổn.

Thế nào là bố thí sự biện luận?

Khi con người không được ăn uống, thân thể gầy yếu, ý chí nhu nhược, miệng không nói nên lời. Thế nên người trí cho họ ăn, sự cho ăn đó là cho họ sự biện luận nói năng. Người cho sự nói năng biện luận thì đời đời thông minh, ngôn từ luôn lưu loát, không bị trở ngại, trí tuệ biện luận thông đạt, sinh vào cõi trời hay cõi người, người được nghe nói đều vui mừng, lắng nghe, ghi nhận pháp họ nói.

Đó là quả báo của năm loại phước đức do bố thí thức ăn mà có được.

Đức Phật dạy:

–Nếu các hàng Tộc tánh tử, Tộc tánh nữ, phát đạo tâm, bồ thí tất cả những thức ăn uống, y phục thì họ sinh vào nơi nào, ngay đời ấy liền được gặp Đức Phật, tu học và thọ trì ba Pháp, bốn Ý đoạn, ba Giải thoát, đạt đến mười Lục, ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp, qua lại trong mười phương, cũng như mặt trời mọc, ánh sáng rực rỡ chiếu khắp mọi nơi chốn, giáo hóa tất cả chúng sinh. Sau khi vị ấy nhập Niết-bàn, kinh pháp tiếp tục lưu hành, người phụng trì pháp ấy được giải thoát như Đức Phật không khác.

Khi Đức Phật thuyết giảng kinh này, các chúng Trời, Rồng, Quỷ thần, dân chúng trong thế gian, các hàng vua chúa, đại thần, bốn hạng đệ tử thấy đều hoan hỷ làm lễ Đức Phật.

SỐ 132 (B)

KINH THÍ THỰC ĐƯỢC NĂM PHƯỚC BÁO

Hán dịch: Mất tên người dịch, phụ vào dịch phẩm đời Đông Tấn.

Nghe như vậy:

Một thời Đức Phật du hóa ở vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Đức Phật dạy các Tỳ-kheo:

–Nên biết, ăn uống phải chừng mực, thọ dụng là để sức khỏe không bị suy giảm.

Đức Phật dạy:

–Dem thức ăn bố thí cho người khác thì được năm phước đức. Người trí hiểu biết lẽ doanh hư, tâm ý luôn mở rộng, nên luôn thực hiện năm loại phước đức. Năm loại ấy là gì?

1. Bố thí mạng sống.

2. Bố thí nhan sắc.

3. Bố thí sức mạnh.

4. Bố thí sự yên ổn.

5. Bố thí sự biện luận.

Thế nào là bố thí mạng sống?

Tất cả chúng sinh đều nhờ vào ăn để mạng sống được tồn tại; không được ăn thì chẳng quá bảy ngày sẽ chết. Thế nên cho ăn uống tức là cho mạng sống. Người cho mạng sống thì đời đời được trường thọ, được sinh vào cõi trời hay cõi người, không bị chết yểu, y phục thức ăn tự đầy đủ, tài sản giàu có vô lượng.

Thế nào là bố thí nhan sắc?

Người được cho ăn, nhan sắc trở nên sáng láng tươi nhuận. Khi không được ăn thì khó chịu, hình sắc tàn tạ, mặt mày tiều tụy không tinh tảo. Thế nên cho ăn tức là cho họ nhan sắc. Người bố thí nhan sắc thì đời đời được đoan chánh, sinh nơi cõi trời hay cõi người, dung mạo luôn hồng hào hiếm có trên đời, người khác trông thấy đều ưa ngắm nhìn, cúi đầu làm lễ.

Thế nào là bố thí sức mạnh?

Người được ăn uống thì khí lực cường thịnh, cử động sinh hoạt không có gì khó khăn. Người không được ăn, bị đói khát thì nóng nảy, phiền não, hơi thở suy yếu. Thế nên cho ăn là cho họ sức mạnh. Người bố thí sức mạnh thì đời đời luôn được nhiều sức khỏe, sinh lên cõi trời hay vào cõi người, sức khỏe không ai bằng, ra vào hoạt động không hao tổn suy yếu.

Thế nào là bố thí sự yên ổn?

Người được ăn uống thì thân thể được yên ổn, không bệnh hoạn. Người không được ăn,

tâm buồn rầu, thân khốn đốn, ngồi đứng không yên, không thể ổn định. Thế nên cho ăn là cho sự yên ổn. Người bố thí sự yên ổn thì đời đời không bệnh, tâm luôn an ổn, thân cường tráng, sinh vào cõi trời hay cõi người đều không bị các tai ương. Họ đến đâu cũng luôn gặp việc hiền lương, tài sản giàu có vô số, không bị chết yểu hay bị thương tổn.

Thế nào là bố thí sự biện luận?

Người được ăn uống thì khí lực sung mãn, ý chí mạnh mẽ, ngôn ngữ lưu loát. Người không được ăn uống thì thân thể yếu ớt, ý chí nhu nhược, miệng khó nói nên lời, không trình bày được sự việc. Thế nên cho ăn là cho họ tài nói năng. Người bố thí tài nói năng biện luận thì đời đời được thông minh, sinh nơi cõi trời hay cõi người, biện luận bằng ngôn từ trí tuệ, miệng nói lưu loát không bị trở ngại, sai lầm khiến người nghe luôn vui mừng, kính phục, ghi nhận.

Đó là năm phước đức của sự bố thí thức ăn uống. Người nào phát đạo tâm bố thí tất cả, được phước này rồi, sinh vào nơi nào luôn được gặp Đức Phật trong đời đó, lãnh hội, thọ trì giáp pháp sâu xa về bốn Bạc, bốn Ân, sáu Độ ba-la-mật, ba mươi bảy phẩm Bồ-đề. Hiện tướng của pháp thân thọ mạng vô cùng, tướng tốt quang minh tươi sáng: Ba mươi hai tướng cho đến mười Lực để thành Phật đạo, lập sự an ổn lớn, cứu độ nguy ách, trí tuệ biện tài, nói ra vạn ức âm thanh, độ thoát mười phương chúng sinh.

Đức Phật nói kinh này, các Tỳ-kheo, chúng Trời Rồng Quỷ, Thần, bốn hạng đệ tử thấy đều hoan hỷ, làm lễ từ giả.

